

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 3. aprila 2014*

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Energija — Navajanje porabe energije televizijskih sprejemnikov s pomočjo nalepk — Delegirana uredba (EU) št. 1062/2010 — Odgovornosti trgovcev — Televizijski sprejemnik, ki je trgovcu dobavljen brez te nalepke pred začetkom uporabe Uredbe — Obveznost trgovca, da po začetku uporabe Uredbe označi tak televizijski sprejemnik in si naknadno priskrbi nalepko“

V zadevi C-319/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Thüringer Oberlandesgericht (Nemčija) z odločbo z dne 5. junija 2013, ki je prispela na Sodišče 11. junija 2013, v postopku

Udo Rätzke

proti

S+K Handels GmbH,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, K. Lenaerts (poročevalec), podpredsednik Sodišča, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis in J.-C. Bonichot, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za nemško vlado T. Henze in B. Beutler, agenta,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z A. De Stefanom, avvocato dello Stato,
- za Evropsko komisijo K. Herrmann in B. Eggers, agentki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1062/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za energijsko označevanje televizijskih sprejemnikov (UL L 314, str. 64, v nadaljevanju: Delegirana uredba).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med U. Rätzkejem in družbo S+K Handels GmbH (v nadaljevanju: S+K), konkurentko U. Rätzkeja na področju trženja električnih naprav in zlasti televizijskih sprejemnikov, glede opustitvene tožbe na podlagi nemškega zakona o nelojalni konkurenci.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2010/30/EU

- 3 V uvodni izjavi 19 Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (UL L 153, str. 1) je navedeno:

„Komisijo bi bilo treba pooblastiti, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte v zvezi z navajanjem porabe energije in drugih virov med uporabo pri izdelkih, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov.“

- 4 V uvodni izjavi 25 te direktive je navedeno:

„Države članice bi si morale pri izvajanju določb te direktive prizadevati vzdržati sprejetja ukrepov, ki bi lahko zadevnim udeležencem na trgu, zlasti malim in srednje velikim podjetjem [MSP], po nepotrebnem naložili birokratske in toge obveznosti.“

- 5 Člen 2 navedene direktive, naslovljen „Opredelitve pojmov“, določa:

„Za namene te direktive:

[...]

- (g) trgovec pomeni prodajalca na drobno ali drugo osebo, ki izdelke končnemu uporabniku prodaja, oddaja v najem, ponuja na obroke ali razstavlja;
- (h) ‚dobavitelj‘ pomeni proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika v Uniji ali uvoznika, ki da izdelek v promet ali v uporabo na trgu Unije. Če teh ni, velja za dobavitelja katera koli fizična ali pravna oseba, ki da izdelke iz te direktive na trg ali v uporabo;
- (i) ‚dajanje v promet‘ pomeni prvič ponuditi izdelek na trgu Unije z namenom distribucije ali uporabe v Uniji, bodisi za plačilo ali zastonj in ne glede na prodajno tehniko;

[...]“

6 Člen 5 iste direktive, naslovljen „Odgovornost dobaviteljev“, določa:

„Države članice zagotovijo, da:

- (a) dobavitelji, ki dajejo v promet ali dajejo v uporabo izdelke, ki jih zajema delegirani akt, zagotovijo nalepko in standardne podatke o izdelku v skladu s to direktivo in delegiranim aktom;

[...]

- (d) v zvezi z označevanjem z nalepkami in podatki o izdelku dobavitelji trgovcem brezplačno zagotovijo potrebne nalepke.

Brez poseganja v izbiro sistema za dobavo nalepk dobaviteljev, ti na zahtevo trgovcev pravočasno dobavijo nalepke;

[...]“

7 Člen 6 Direktive 2010/30, naslovljen „Odgovornosti trgovcev“, določa:

„Države članice zagotovijo, da:

- (a) trgovci jasno na viden in čitljiv način prikažejo nalepke in standardne podatke o izdelku vključijo v prospekt o izdelku ali drugo literaturo, ki je priložena izdelku, ko se ta prodaja končnemu uporabniku;

- (b) kadar koli je izdelek zajet v delegiranem aktu, razstavljen, trgovci pritrdijo ustrezno nalepko v ustrezni jezikovni različici na jasno vidno mesto, ki je določeno v ustreznem delegiranem aktu.“

8 Člen 10 navedene direktive, naslovljen „Delegirani akti“, v odstavkih od 1 do 3 določa:

„1. Komisija z delegiranimi akti v skladu s členi 11, 12 in 13 določi podrobnosti o nalepki in standardnih podatkih o izdelku za vsak tip izdelka v skladu s tem členom.

Kadar izdelek izpolnjuje merila, navedena v odstavku 2, se vključi v delegirani akt v skladu z odstavkom 4.

Na podlagi določb delegiranih aktov v zvezi s podatki na nalepki in standardnimi podatki o izdelku glede porabe energije in drugih bistvenih virov med uporabo se lahko končni uporabniki odločajo o nakupu na podlagi zadovoljivih podatkov, organi tržnega nadzora pa preverijo, ali so izdelki v skladu z zagotovljenimi podatki.

Kadar delegirani akt vsebuje določbe v zvezi z energetske učinkovitostjo in porabo bistvenih virov izdelka, mora biti z obliko in vsebino nalepke poudarjena energetska učinkovitost izdelka.

2. Merila iz odstavka 1 so naslednja:

- (a) z upoštevanjem večine najnovjših podatkov, ki so na voljo, in količine izdelkov, danih na trg Unije, imajo izdelki veliko zmožnost za prihranek energije in, kjer je primerno, drugih bistvenih virov;

- (b) med izdelki, ki so na trgu in so enakovredni po učinkovitosti, so izjemno velike razlike med zadevnimi stopnjami učinkovitosti;

(c) Komisija upošteva zadevno zakonodajo in samourejevalne ukrepe Unije, kot so prostovoljni dogovori, ki naj bi cilje politike izpolnili hitreje in z manjšimi stroški kot obvezujoče zahteve.

3. Komisija pri pripravi osnutka delegiranega akta:

[...]

(d) določi datum(-e) izvedbe, morebitne postopne ali prehodne ukrepe ali obdobja in pri tem posebej upošteva možne vplive na MSP ali na določene skupine izdelkov, ki jih izdelujejo predvsem MSP.“

9 Členi 11, 12 in 13 Direktive 2010/30 določajo okvir, v katerem se delegirani akti sprejemajo v skladu s členom 290(2) PDEU. Člen 11 te direktive ureja trajanje in izvajanje pooblastila s strani Komisije in tej nalaga, naj pripravi poročilo o pooblastilu najpozneje šest mesecev pred koncem petletnega obdobja od 19. junija 2010. Poleg tega Komisiji nalaga, naj Evropski parlament in Svet Evropske unije uradno obvesti o vsakem delegiranem aktu ob njegovem sprejetju. Člen 12 navedene direktive se nanaša na možnost preklica pooblastila, člen 13 iste direktive pa na postopek, ki ga morata upoštevati Parlament in Svet pri nasprotovanju delegiranemu aktu.

10 Člen 16 Direktive 2010/30, naslovljen „Prenos“, v odstavku 1 določa:

„Države članice najpozneje do 20. junija 2011 uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedila navedenih predpisov.

Države članice navedene predpise uporabljajo od 20. julija 2011.

[...]“

11 Člen 18 navedene direktive, naslovljen „Začetek veljavnosti“, določa:

„Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Točke (d), (g) in (h) člena 5 se uporabljajo od 31. julija 2011.“

Delegirana uredba

12 V uvodni izjavi 3 Delegirane uredbe je navedeno:

„Uvesti je treba usklajene določbe za navajanje energetske učinkovitosti in porabe energije za televizorje z označevanjem in standardiziranimi podatki o izdelku, da bi se spodbudilo proizvajalce k izboljšanju energetske učinkovitosti televizorjev in končne uporabnike k nakupu energetske učinkovitih modelov, zmanjšalo porabo električne energije ter prispevalo k delovanju notranjega trga.“

13 V uvodni izjavi 9 te uredbe je navedeno:

„Da bi se spodbudila proizvodnja energetske učinkovitih televizorjev, bi bilo treba dobaviteljem, ki želijo na trg dati televizorje, ki lahko dosežejo zahteve višjih razredov energetske učinkovitosti, omogočiti, da uporabijo nalepke s prikazom takšnih razredov že pred datumom obveznega prikazovanja takšnih razredov.“

14 Člen 3 navedene uredbe, naslovljen „Odgovornosti dobaviteljev“, določa:

„1. Dobavitelji zagotavljajo, da:

(a) je vsak televizor opremljen s tiskano nalepko z obliko in podatki, kot so določeni v Prilogi V;

[...]

3. Oblika nalepke, določena v Prilogi V, se uporablja po naslednjem časovnem razporedu:

(a) za televizorje, dane na trg od 30. novembra 2011, so nalepke za televizorje z razredi energetske učinkovitosti:

(i) A, B, C, D, E, F, G v skladu s točko 1 Priloge V ali, kadar se zdi dobaviteljem primerno, s točko 2 navedene priloge;

(ii) A+ v skladu s točko 2 Priloge V;

(iii) A++ v skladu s točko 3 Priloge V;

(iv) A+++ v skladu s točko 4 Priloge V;

(b) za televizorje, dane na trg od 1. januarja 2014, so nalepke z razredi energetske učinkovitosti A+, A, B, C, D, E, F v skladu s točko 2 Priloge V ali, kadar se zdi dobaviteljem primerno, v skladu s točko 3 navedene priloge;

(c) za televizorje, dane na trg od 1. januarja 2017, so nalepke z razredi energetske učinkovitosti A++, A+, A, B, C, D, E v skladu s točko 3 Priloge V ali, kadar se zdi dobaviteljem primerno, v skladu s točko 4 navedene priloge;

(d) za televizorje, dane na trg od 1. januarja 2020, so nalepke z razredi energetske učinkovitosti A+++, A++, A+, A, B, C, D v skladu s točko 4 Priloge V.“

15 Člen 4 iste uredbe, naslovljen „Odgovornosti trgovcev“, določa:

„Trgovci zagotavljajo, da:

(a) je na prodajni točki vsak televizor na sprednji strani opremljen z nalepko, ki jo v skladu s členom 3(1) zagotovijo dobavitelji, na tak način, da je ta jasno vidna;

[...]“

16 Člen 9 Delegirane uredbe, naslovljen „Začetek veljavnosti“, določa:

„Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 30. novembra 2011. [...]

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.“

Nemško pravo

- 17 Člen 3(1) zakona o nelojalni konkurenci (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) v različici, ki se uporabi za spor o glavni stvari (BGBl. 2010 I, str. 254, v nadaljevanju: UWG), določa:

„Nepoštene poslovne prakse so prepovedane, če lahko občutno posežejo v interese konkurentov, potrošnikov ali drugih udeležencev na trgu.“

- 18 Člen 4 UWG določa: „Primeri nepoštenih poslovnih praks

Nelojalno ravna zlasti, kdor

[...]

11. krši zakonsko določbo, s katero se med drugim ureja ravnanje na trgu v interesu udeležencev na trgu.“

- 19 Člen 5a(2) in (4) UWG določa:

„(2) Nelojalno ravna, kdor vpliva na svobodo odločanja potrošnikov v smislu člena 3(2) s tem, da zamolči informacijo, ki je v konkretnem primeru ob upoštevanju vseh okoliščin, vključno z omejitvami komunikacijskega sredstva, bistvena.

[...]

(4) Kot bistvene v smislu odstavka 2 se štejejo tudi informacije, ki se potrošnikom na podlagi uredbe Skupnosti ali predpisov, s katerimi se prenašajo direktive Skupnosti, na področju komercialne komunikacije, vključno z oglaševanjem in trženjem, ne smejo zamolčati.“

- 20 Člen 8(1), prvi stavek, UWG določa:

„Zoper vsakogar, čigar poslovno ravnanje je prepovedano v smislu členov 3 in 7, je mogoče vložiti tožbo za odpravo posledic prepovedanega ravnanja ali – v primeru ponovitvene nevarnosti – opustitveno tožbo.“

Dejansko stanje v postopku v glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 21 Družba S+K je 20. januarja 2012 v izložbi na prodaj ponujala televizijski sprejemnik, ki ni bil opremljen z nalepko v zvezi z energijsko porabo, določeno v Prilogi V k Delegirani uredbi. Televizijski sprejemnik je njegov proizvajalec, družba Haier Deutschland GmbH, dobavila grosistu, družbi ElectronicPartner Handel SE, ki ga je 20. maja 2011 dobavila družbi S+K. Tovrstni televizijski sprejemnik se je 20. januarja 2012 še proizvajal.

- 22 Družba S+K je po opozorilu U. Rätzkeja vložila negativno ugotovitveno tožbo, po kateri je bila vložena nasprotna tožba U. Rätzkeja, s katero je ta predlagal, naj se tej družbi prepove ponujanje v prodajo televizijskih sprejemnikov, ki niso označeni z nalepko iz Priloge V k Delegirani uredbi.

- 23 Ta nasprotna tožba temelji na členih 3(1), 4, točka 11, in 8(1) UWG ter sproža vprašanje, ali bi morala družba S+K v skladu s členom 4(a) Delegirane uredbe z nalepko označiti televizijski sprejemnik, ki ji je bil dobavljen 20. maja 2011 brez nalepke.

- 24 Landgericht Mühlhausen je navedeno nasprotno tožbo zavrnilo, ker naj televizijskih sprejemnikov, dobavljenih pred 30. novembrom 2011 brez zadevne nalepke in v skladu z zakonsko ureditvijo, ki je veljala pred tem datumom, ne bi bilo treba opremiti s tako nalepko niti po 30. novembru 2011.
- 25 Predložitveno sodišče, ki odloča o pritožbi zoper sodbo navedenega sodišča, se sprašuje o razlagi člena 4(a) Delegirane uredbe, ki po njegovem mnenju pomeni pravilo o ravnanju na trgu v smislu člena 4 UWG. Glede tega poudarja, da bi iz besede „zagotovijo“, uporabljene v členu 4(a) Delegirane uredbe, lahko izhajalo, da velja za trgovca od 30. novembra 2011 obveznost opremljanja televizijskih sprejemnikov z nalepkami samo, če je dobavitelj te sprejemnike dobavil z nalepko v skladu z obveznostjo, ki ga zavezuje od istega datuma dalje. Iz namena obveznosti opremljanja z nalepkami, kakor je določena v uvodni izjavi 3 Delegirane uredbe, pa bi bilo po njegovem mnenju lahko razvidno, da velja obveznost opremljanja z nalepkami od 30. novembra 2011 za vse televizijske sprejemnike, ki jih prodajajo trgovci, vključno s tistimi, ki so bili dobavljeni pred tem datumom. U. Rätzke meni, da bi bilo v povezavi s členom 5(d) Direktive 2010/30 mogoče sklepati, da morajo dobavitelji zagotoviti nalepke brezplačno in nemudoma v vseh primerih, torej tudi za televizijske sprejemnike, dobavljene pred 30. novembrom 2011, da lahko trgovci od tega datuma dalje izpolnijo svojo obveznost opremljanja z nalepkami.
- 26 V teh okoliščinah je Thüringer Finanzgericht prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:
- „Ali je treba člen 4(a) Delegirane uredbe [...] razlagati tako,
- da velja za trgovca (od 30. novembra 2011) obveznost opremljanja televizorjev z nalepkami, samo če je dobavitelj te televizorje v skladu s členom 3(1)(a) navedene uredbe (po 30. novembru 2011) že dobavil z ustrezno nalepko,
 - ali pa velja za trgovca obveznost označevanja (od 30. novembra 2011) tudi takšnih televizorjev, ki jih dobavitelj pred 30. novembrom 2011 ni opremil z ustrezno nalepko, zaradi česar je trgovec dolžan (pravočasno, naknadno) zahtevati nalepke za takšne televizorje?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 27 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 4(a) Delegirane uredbe razlagati tako, da se obveznost trgovcev, da zagotavljajo, da je na prodajnem mestu vsak televizor opremljen z nalepko z informacijami o energetske učinkovitosti naprave, uporablja le za televizorje, dane na trg po 30. novembru 2011.
- 28 Glede tega je treba, kot so trdile zadevne osebe, opraviti celostno analizo obveznosti v zvezi z označevanjem televizorjev, ki so trgovcem in dobaviteljem naložene z Delegirano uredbo, ob upoštevanju njene sistematike, zlasti glede na določbe Direktive 2010/30.
- 29 Člen 4(a) Delegirane uredbe namreč trgovcem nalaga, naj vsak televizor opremijo z nalepko, ki jo „v skladu s členom 3(1)“ te uredbe zagotovijo dobavitelji.
- 30 Poleg tega člen 4 Delegirane uredbe v nasprotju z njenim členom 3 ne vsebuje samostojnega časovnega razporeda za njeno uporabo *ratione temporis*. V skladu s členom 6(b) Direktive 2010/30 pa se obveznost označevanja, naložena trgovcem, nanaša le na proizvode, zajete v delegiranem aktu, in v členu 10(3)(d) te direktive je pojasnjeno, da ta delegirani akt določa področje uporabe *ratione temporis* odgovornosti v zvezi z označevanjem. Določa namreč, da Komisija pri pripravi osnutka delegiranega akta „določi datum(-e) izvedbe, morebitne postopne ali prehodne ukrepe ali obdobja in pri tem posebej upošteva možne vplive na MSP ali na določene skupine izdelkov, ki jih izdelujejo predvsem MSP“.

- 31 Glede na to, da člen 4 Delegirane uredbe ne vsebuje samostojnega časovnega razporeda, temveč napotuje na člen 3(1) te uredbe, ki ureja odgovornosti dobaviteljev, zato področje uporabe *ratione temporis* člena 4 Delegirane uredbe ustreza področju uporabe *ratione temporis* njenega člena 3. Obveznost trgovca, da namesti nalepke, je tako pomožna glede na obveznost dobavitelja, da zagotovi ustrezne nalepke.
- 32 Glede tega je treba opozoriti, da člen 3(3) Delegirane uredbe v skladu s področjem uporabe *ratione temporis* navedene uredbe, ki se v skladu s svojim členom 9 uporablja od 30. novembra 2011, ne vsebuje nobene zahteve za televizorje, dane na trg pred tem datumom. Ta določba namreč ureja prav zahteve, ki se uporabljajo za „televizorje, dane na trg od 30. novembra 2011“ in nato postopno od 1. januarja 2014, od 1. januarja 2017 in od 1. januarja 2020.
- 33 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da je treba za odgovor na vprašanje za predhodno odločanje, kot so trdile zadevne osebe, razložiti besede „dane na trg“, uporabljene v členu 3(3)(a) Delegirane uredbe.
- 34 V skladu s členom 2(i) Direktive pomeni „dajanje v promet“ [...] prvič ponuditi izdelek na trgu Unije z namenom distribucije ali uporabe v Uniji, bodisi za plačilo ali zastoj in ne glede na prodajno tehniko“. To, da se izdelek prvič ponudi na trgu Unije, je torej odločilno ne glede na način distribucije.
- 35 Obveznost označevanja tako velja za trgovce le glede televizorjev, ponujenih na trgu Unije po 30. novembru 2011, kar pomeni, da jih je proizvajalec dal v prodajno verigo po tem datumu.
- 36 Tak pristop, ki temelji na upoštevanju sistematike člena 4(a) Delegirane uredbe, ni omajan s teleološko razlago navedene določbe.
- 37 Kot je poudarilo predložitveno sodišče, bi sicer naložitev obveznosti označevanja televizorjev, ki so bili dobavljeni pred 30. novembrom 2011, lahko končne uporabnike spodbudila k nakupu energetske varčnih modelov v skladu s ciljem Delegirane uredbe v smislu njenih uvodnih izjav 3 in 9.
- 38 Vendar je zgoraj navedeni učinek spodbude očitno omejen, ker je do ponujanja navedenih televizorjev prišlo v razmeroma kratkem obdobju.
- 39 Poleg tega omejeni učinek obveznosti označevanja, ki velja tudi za televizorje, dobavljene pred 30. novembrom 2011, ne bi bil sorazmeren z upravnim bremenom, ki bi ga ukrep povzročil za dobavitelje in trgovce. Zlasti MSE bi bila prisiljena od proizvajalca zahtevati energetske nalepke za vse televizorje, ki so bili že dobavljeni pred 30. novembrom 2011. V uvodni izjavi 25 Direktive 2010/30 pa je navedeno, da se je treba vzdržati sprejetja ukrepov, ki bi lahko zadevnim udeležencem na trgu, zlasti MSE, po nepotrebnem naložili birokratske in toge obveznosti.
- 40 Člen 5(d) Direktive 2010/30 v nasprotju s tem, kar je U. Rätzke trdil pred predložitvenim sodiščem, ne more imeti drugega učinka. Ne ureja namreč niti okoliščin, v katerih je dobava nalepk nujna, niti časovnega okvira te obveznosti, ki je vprašanje, glede katerega ta direktiva, natančneje njen člen 10(3)(d), napotuje na določbe delegiranega akta. Zadevni delegirani akt pa je jasno opredelil področje uporabe *ratione temporis* obveznosti označevanja s tem, da se Delegirana uredba nanaša le na televizorje, prvič dane na trg po 30. novembru 2011.
- 41 Na postavljeno vprašanje je treba zato odgovoriti, da je treba člen 4(a) Delegirane uredbe razlagati tako, da se obveznost prodajalcev, da zagotavljajo, da je vsak televizor na prodajnem mestu opremljen z nalepko, ki jo v skladu s členom 3(1) navedene uredbe zagotovijo dobavitelji, uporablja le za televizorje, ki so bili dani na trg, kar pomeni, da jih je proizvajalec prvič dal v prodajno verigo, po 30. novembru 2011.

Stroški

- 42 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 4(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1062/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za energijsko označevanje televizijskih sprejemnikov je treba razlagati tako, da se obveznost prodajalcev, da zagotavljajo, da je vsak televizor na prodajnem mestu opremljen z nalepko, ki jo v skladu s členom 3(1) navedene uredbe zagotovijo dobavitelji, uporablja le za televizorje, ki so bili dani na trg, kar pomeni, da jih je proizvajalec prvič dal v prodajno verigo, po 30. novembru 2011.

Podpisi